

La batalla d'Alger

Aquesta és una cronologia bàsica per a poder situar el desenvolupament dels principals fets dins la llarga guerra d'alliberament algeriana. Dècades sembrades de batalles, emboscades i atemptats. La presència francesa va ser-ne el detonant:

- 8 de maig de 1945: Primers grans xocs entre independentistes algerians i l'exèrcit francès.

- 1 de novembre de 1954. Zero hores: Des de les muntanyes de l'Aurès, els grups armats del Comitè Revolucionari d'Unitat i Acció, organitzats i dirigits pel Front de Liberation National (FLN), llancen una dura ofensiva contra les tropes de París, passant a l'acció en quasi tot el territori. Hores abans d'iniciar-se la insurrecció, l'estat major de l'FLN, des del quarter general instal·lat al Caire, fa públic un manifest amb les seues reivindicacions, entre les quals en destaquen dues:

D'una banda, el reconeixement de la nació algeriana, per mitjà d'una declaració oficial, que eliminés els decrets i els edictes que convertien Algèria en terra francesa.

De l'altra, l'obertura de negociacions sobre la base del reconeixement de la sobirania algeriana, una i indivisible.

El president de l'Estat francès, Pierre Mendes-France, responia al parlament de París subratllant el caràcter *genuïnament francès* dels territoris ocupats. El seu ministre de l'Interior, François Mitterrand, aclaria qualsevol incògnita sobre possibles vel·leïtats independentistes: «L'única negociació possible és la guerra. Algèria és França i França és Algèria.»

La resposta de París no va trigar. Una sèrie de disposicions elevaven els efectius militars en quasi trenta mil homes.

6 de juny de 1958: De Gaulle nomena el general Raoul Salan màxim cap d'Algèria. El control de totes les operacions militars queda en les seues mans. El mateix any, De Gaulle crea el Service d'Action Civique (SAC), encarregat de la *guerra bruta* contra l'FLN.

Ahmed Ben Bella

/ Arxiu

19 de setembre: Els dirigents algerians establits a la capital egípcia proclamen un govern provisional de la República d'Algèria.

Últims dies de gener de 1960: Els ultranacionalistes francesos s'alcen en armes contra el govern de De Gaulle, davant els insistents rumors de converses secretes entre París i els insurgents.

21 de febrer de 1961: A Madrid es funda l'OAS, amb l'objectiu d'«*impedir qualsevol negociació*» i continuar una línia d'extermini total contra el FLN. Raoul Salan n'és el cap màxim.

4 de gener de 1962: Salan crida els algerians perquè es mobilitzen per impedir l'alto el foc entre França i els nacionalistes d'Alger.

23 de març: De Gaulle ordena a l'exèrcit de la metròpoli una guerra a mort contra l'OAS, fins a eliminar-lo del tot i s'encarreguen al SAC les principals missions de desarticulació de l'exèrcit secret.

20 d'abril: Les forces colonials capturen l'ex-general Salan. El conflicte entre els partidaris de l'ultradretista desertor i el govern francès continuaria, no obstant això, durant anys.

1 de juliol: Referèndum nacional. Els algerians trien la independència: 5.975.581 vots a favor, 16.534 en contra.

3 de juliol: L'exèrcit de París abandona Algèria.

**TORRE
ORIA**

el cava valencià

SEC SEMI ROSAT BRUT NATURE